

daarop zijn genoemd, terwijl voorzorgen zijn getroffen dat hij niet met de opium ging smokkelen. Men achtte het niet raadzaam om ter voorkoming van smokkel elders de opium op te kopen en de Sociëteit daarmee, wegens geringe aanvoer, van dienst te zijn, omdat particuliere Engelsen daardoor zouden zijn aangespoord hun verwerving ten koste van de Compagnie te vergroten. Men wilde hen eerder afschrikken. Zo'n onverwachte aanvoer zou ook nadelig zijn geweest voor kopers van eerdere partijen. Geheel anders was het gedrag van de kapitein-militair Bakhouse. Op bevel van de gouverneur-generaal berichtte sjahbandar Robbert Hendrik Armenault, Bakhouse dat vlak na zijn vertrek met The Earl of Middelsex er twee militairen uit Compagnies garnizoen ontbraken. [fol. 199] Er is verzocht hen uit te leveren, waarop één soldaat, een Schot van geboorte, naar The Admiral Watson is gezonden met het verzoek hem te vergeven, daar hij in dronkenschap had gehandeld. Hoewel kapitein William Webber de gouverneur-generaal heeft bedankt voor de snelle hulp, is men er vrij zeker van dat Webber acht gewone dienaren van de Compagnie heeft meegenomen. Om dit kwaad wat betreft de deserteurs en de ronselaars krachtig tegen te gaan, is er in de vergadering van 9 oktober 1764 een plakkaat vastgesteld dat wordt meegezonden en ter publicatie en aanplakking zo snel mogelijk naar Bengalen, Coromandel, Ceylon, Malabar, Surat, Sumatra's Westkust en Malakka zal worden gezonden.)

Ondertuschen kunnen wij almeede met weynig lof spreken van den al eenigen tijt bij de brieven bekenden capitain Watson. Want niet te vrede dat hij zig het gewaand character van 's konings officier g'arroegeert hadde, totdat de komst van 't dikwerf genoemde Engelsch oorlogschip The Falmouth ontdekte, dat hij enkel een officier van de Engelsche Compagnie was, zo heeft hij ook nog kunnen goetvinden zonder eenig salut aan de Nederlandsche vlag deze rheede te verlaaten. Gelijk hij ook het Engelsch oorlogschip niet gesalueert heeft, en dus heeft men conform het g'arresteerde op den 6^e augustus beslooten om circulair naar alle buytencomptoiren te oordonneeren denzelven niet alleen met geen contrasalat te b'antwoorden, maar ook, buyten water en brandhout, niet de minste gerieflijkheit te bewijzen, totdat hij wegens het affront de Nederlandsche vlag aangedaan opentlijke satisfactie gegeven hebbe.

Fol. 199v-200v.

(Uit de meegezonden resolutie van 9 augustus 1764 blijkt dat er geen aandacht is besteed aan de brief van kapitein John Watson aan de gouverneur-generaal, waarin hij zijn leedwezen uitspreekt dat hij zonder te groeten van de rede van Batavia is vertrokken, omdat, zoals hij zich verbeeldt, kapitein Brereton hem van zijn behoorlijke vlag had beroofd. Uit de verklaringen waarvan in de besluiten van 8 en 14 mei 1764 gesproken wordt, blijkt dat de Engelse schepjes [fol. 201] The Pigot en Mary, die al in de brief van 8 mei 1764 zijn genoemd, naar behoren geholpen zijn. Zoals in het besluit van 17 augustus 1764 staat is aan Charles Ormston, die zich commandant noemt van twee Engelse compagnies schepen, die hij op reis van Manilla naar Batavia had verloren, zonder kosten voor de Compagnie, op de Vrouwe Kornelia Hillegonda transport naar Bengalen verleend. Hoewel de Compagnie kan verwachten in Europa van de verleende assistentie enig voordeel te hebben, moet ze geen nadeel op de verstrekkingen lijden en dient men er zuinig mee te zijn. Daarom is op 8 mei 1764 besloten de desbetreffende kantoren te bevelen bij het leveren van Nederlandse uitrustingsstukken aan compagnies en particuliere schepen een winst van tweemaal de prijs te berekenen en voor Aziatische éénmaal de prijs. Bij levering aan schepen van de Engelse koning moet voor de eerste een winst van anderhalf en voor de tweede een winst van éénmaal de prijs gerekend worden. Over de burger uit Macao, Simon Mauricet, is uitvoerig gesproken in de generale missive van [fol. 202] 8 mei 1764. Omdat hij door het wegblijven van het schepje La St. Adalouse uit Macao met een jonk zou moeten vertrekken, is hem wegens recent herstel van een ernstige ziekte tegen betaling van vrachtgeld op het schip Huis Om vervoer naar China geboden. Het schepje de Nossa Senhora da Luz van Anthoni Ribeiro, dat naar Timor was vertrokken, was nog niet teruggekeerd. Conform het plakkaat van 13 april 1763 is hem echter niet toegestaan om een vaartuig te kopen om met enige van zijn